

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa ferial**, a la capella fonda.

Els dijous del temps d'estiu, de 2/4 de CINC fins a 2/4 de SIS de la tarda, la capella fonda serà oberta per pregar davant el Santíssim.

Dilluns dia 29,
Martiri de Sant Joan Baptista. Memòria.

Dimecres dia 31,
Sant Ramon Nonat, prevere. Memòria.

Dissabte dia 3,
A les SET del capvespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 4,
A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de Lurdes**. I a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne** a l'església parroquial.

El dia de Corpus ens van retratar. Aquest és l'equip complet dels escolans de la nostra parroquia. Del més gran al més petit, encara novici. En Rafa, en Chisom en Darian, que enguany ha fet la primera comunió, i en Martí. Un equip interètnic de servidors de l'altar.

ART I FE (III)

Els sants que presentàvem la setmana anterior són:

SANT DÍDAC

SANT MATEU, APÒSTOL

Ens trobem amb dos Sants amb uns atributs de difícil identificació, a més de genèrics. Per exemple, la tonsura (l'afaitat monacal) és una moda de l'escultor ja que apareix a l'edat mitjana i no ens serviria com a atribut identificatiu. Això dificulta el reconeixement iconogràfic. Tal com dèiem, la boira dels temps fa un difícil seguiment en el nostre poble.

Creiem que es tracta de Sant Dídac, ja que du hàbit franciscà, una clau i a la mà s'hi podria veure un pa o simplement el gest mendicant. Lliga amb la vida d'aquest Sant que recollia almoïna i, essent el porter repartia pa als pobres. L'únic sant que comparteix aquestes característiques és Sant Pasqual, qui va ser canonitzat al 1690. Si fos així, la iconografia ens hauria donat una datació post quem (la data més antiga en la que pot aparèixer) atès que de forma documental ja l'hem perdut.

La túnica d'aquest altre Sant ens pot indicar que és un apòstol que podria ser escriptor: Sant Lluc o Sant Mateu, si interpretéssim els objectes dels atributs com un estilet i un llibre. Es podria tractar de Sant Judes Tadeu o de Sant Jaume el menor portant una llança miniaturitzada (en el cas del primer) o un bastó (en el cas del segon). És interessant destacar que tot i ser els dos apòstols

amb menys protagonisme, sovint se'ls identifica com a parents pròxims de Jesús i amb semblança física. També es podria interpretar l'objecte de la mà esquerra com un cofre. Això recolzaria la hipòtesi d'que es tracta de Sant Mateu, ja que era recaptador d'impostos. A més, podria interpretar-se la vara com una espasa, objecte del martiri de Sant Mateu. Tot i que recolzem més la idea de que es tracti de Sant Mateu, s'ha vist que la interpretació iconogràfica depèn de la identificació dels objectes. De totes maneres, recordem a Aitó de Còricos quan diu que no és tan important el que has vist, sinó el que creus que has vist. Regalem-nos la mirada vers el coneixement.

Joan Marcó, de Riambau.

Per la propera setmana proposem aquest sants, ja més característics:

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 28, a les deu del matí, per la Rosa Valldeoriola Codina en el 20è aniversari.

A 1/4 d'una del migdia, per la Marta Miró Vilardebò en el 21è aniversari, i pels difunts de la família Pagès Puig.

Dilluns dia 29, per la Maria Dolors Bosch Molas.

Dimarts dia 30, per en Josep Codina Soler, pels esposos Joaquim Vilella Fabré i Anita Buxaderas, i per en Bernat Noguera Vilella.

Dimecres dia 31, per la Pepita Santasusagna.

Dijous dia 1, pels esposos Maria Roqueta i Josep Sardà.

Divendres dia 2, per la Josefina Creus Serra.

Dissabte dia 3, per la Montserrat Ges Sentmartí.

Diumenge dia 4, a les deu del matí, pel poble.

A 1/4 d'una del migdia, per en Salvador Puigvendrelló Baulenas.

AURELI AGUSTÍ, UN NUMIDA UNIVERSAL

Aureli Agustí era un numida de la província romana d'Àfrica. Els numides provenien de les tribus berebers o amazigues. Agustí nasqué en una família numida en una ciutat numida romanitzada, Tagaste, avui Algèria. Hi va viure fins que va anar a estudiar a Cartago i, més tard, a Milà i Roma. Éssent infant, Agustí havia estat iniciat en la fe cristiana. Li havia introduït la seva mare, Mònica. Però ell es resistí a reconèixer-se cristià fins que realment es va convertir, en conèixer el bisbe Ambrós de Milà.

Va conèixer viure i estimar la cultura i la literatura greco-romanes. Es va enamorar d'un llibre de Ciceró avui desaparegut, l'*Hortensius*. La seva recerca del saber el portà a Mani, el fundador de la secta maniquea. El maniqueisme, vingut de Pèrsia, seduïa. Més endavant, la recerca el va portar a conèixer i acollir la filosofia platònica. Quan va escriure les *Confessions*, però, ja era bisbe d'Hipona. Les *Confessions* i *La Ciutat de Déu* són les obres més originals i potents del seu pensament. Influiran la filosofia occidental, especialment la mística cristiana i la filosofia moderna. Les *Confessions* són una genialitat ja reconeguda en l'antiguetat. En el segle VIè en corrien manuscrits. Representaren una curiosa i nova forma de literatura filosòfica. Es decebrà el qui busqui en elles una biografia de l'autor. El lector de les *Confessions* es converteix en espectador d'ell mateix a través de les vivències d'Agustí, interpretades des d'un descoberta personal i íntima, il·luminada per la veritat de Jesucrist. En les *Confessions* no ens ho explica tot, però ho insinua quasi tot. Hi trobem un seguit de referències, reflexions, anècdotes, consideracions filosòfiques i teològiques. La seva mirada és plena de sensibilitat i, fins i tot, de sensualitat espiritual. L'aportació sant Agustí fou molt lúcida i innovadora. En *La Ciutat de Déu* hi trobem una filosofia de la història, en un moment en què l'imperi trontollava de valent. Agustí ens descobreix la interioritat, i a Déu en la interioritat personal. Avui, que ja hem superat la modernitat cartesiana, podem retrobar-nos tranquil·lament en Agustí. La seva època i la nostra tenen moltes semblances. Si més no, a mi m'ho sembla.

Josep Molist i Rifà, prevere.